

۲۰۱۸/۰۹/۰۲

همایونشاه عالمی

پُت کرده گناهِ خویشتن را در فکر گناهِ دیگرانیم

پُت کرده گناهِ خویشتن را
در فکر گناهِ دیگرانیم
تسخیر نکرده این زمین را
در کار گرفتِ آسمانیم
کوریم به عیب خویشتن وای
در عیب کسان خوش زبانیم
خود ملزم و متهم بدینجا
قاضی به امورِ آن جهانیم
در اوج جهل نشسته در خون
در جنّت و در دوزخ نهانیم

این شکوه ز دیگران چه باید
از کرده خویش در فغانیم
نی کشف نه اختراع نمودیم
نی زحمت و کار کردگانیم
با دست گدایی این تکبر؟
شرمست چنین و آن چنانیم
فکری بنما کمی همایون
در پیری خویش طفلکانیم

